

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Hvi vilt du saa dig klage

Citation: Kingo, Thomas: "Hvi vilt du saa dig klage", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 251. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid87071.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

En Psalme om Tilliid til Guds beskiærmelse. Siunges som, Guds godhed ville vi prise.

HVi vilt du saa dig klage Og give, kiere Siæl? Dig saa med Sorrig plage? Troe dog din Frelser vel, Vær dog i hannem froe, Hand veed din Sag at vende Til good og Lyksom Ende, Det skalt du stadig Troe.

[2] Hand aldrig dem forlader, I nogen || Modgangs Tiid, Som kiende ham for Fader, Og slaa til ham all Hid, Seer det end farligt ud, Saa tørst du dog ey grue, Du dog skal frelse skue, Fra all Miskundheds Gud.

[3] Hand aldrig dig skal glemme, Hvad Nød du i est sted; Thi skalt du dig ey gremme, For Mennisken er vred, Liid Du kun, tie og bie, Vil hand dig hielp tilskike, Saa kand all Verden ikke Der gjøre hinder i.

[4] Hvad Satans Pak end svermer, Saa er dog Gud din borg, Som altid dig beskiærmer, Og redder af all Sorg, Om heele Helffvede Sig end imod dig sætter, Det intet dog udretter, Guds Ville dog maa skee.

[5] Skal det og hart tilgange, Saa Vri dig ey derved, Det gaar 252 saa andre mange, I denne Uselhed. Langt bedre det og er, Med Guds Folk her at lide End siden hisset qvide I ævig døds ufær.

[6] Lad dig derfor nøye, Med det i Jesu Navn, Som Gud vil selv tilføye, Det alt er til dit Gavn: Dit haab paa ham kun || stil, I hvad dig gaar til Haande; Dig frelse aff all Vaande Hand baade kand og vil.

[7] Derfor jeg ham hengive Mig vil, og all min lid, Gud unde mig at blive Derved til evig Tiid! Det alt behager mig, Som HERren selv behager, Jeg veed hand omsorg drager For mig saa Faderlig.

Joh: Brunßman.